

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214212359
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214212359.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudcov JUDr. Ivety Jankovičovej a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú Y. F., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Dunajskej Strede, dieťa rodičov: otec - Mgr. J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XX a matka - C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XXX, zastúpená JUDr. Helenou Buzgóovou, advokátkou, Alžbetínske nám. 2, Dunajská Streda, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, rozhodujúc o návrhu otca a matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, zo dňa 16. júna 2016, č.k. 10P/41/2014-222, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti m e n í tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a a v napadnutej časti zamietnutia návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie nariadil predbežné opatrenie, ktorým maloletú Y. dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok, súčasne otcovi maloletej uložil prispievať na výživu maloletej v nevyhnutnej miere vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od doručenia uznesenia, a to až do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Ďalej súd napadnutým uznesením návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia čo do zákazu styku otca s maloletou zamietol, a súčasne zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 75 ods. 1, 2, 6 a 8, § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď pokiaľ išlo o návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia ktorým by súd mal rozšíriť styk otca s maloletou, predbežne určeného uznesením č.k. 10P/41/2014 - 16 zo dňa 09.07.2014, súd dospel k záveru, že nie je dostatočne osvedčené, že v danom prípade je dôvod na nariadenie predbežného opatrenia. Nebola preukázaná ani potrebná predbežná ochrana, ani odôvodnená bezprostredne hroziaca ujma maloletej, či potreba dočasnej úpravy pomerov rodičov vo vzťahu k maloletej pre nebezpečenstvo ujmy vo vývine maloletej. Súd mal za to, že vydaním predošlého predbežného opatrenia bola dočasná úprava pomerov zabezpečená v záujme zachovania práv a záujmov dieťaťa v dostatočnom rozsahu.

Čo sa týkalo návrhu matky maloletého dieťaťa na nariadenie predbežného opatrenia ohľadom dočasného zverenia maloletého dieťaťa do jej starostlivosti, tento bol podľa názoru súdu dôvodný. Vyhodnotiac návrh matky na vydanie predbežného opatrenia a berúc na zreteľ aj útlý vek maloletého dieťaťa, súd mal za to, že v danom prípade sú naplnené zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd dočasne zverí maloletú do starostlivosti matky. Matka maloletej sa svojím návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhala aj určenia výživného na maloletú v sume 120,00 EUR. Obsahom predbežného opatrenia vo veciach výživného podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. je

uloženie povinnosti platiť výživné. Nariadeným predbežným opatrením je povinná osoba zaviazaná platiť výživné, avšak len v nevyhnutnej miere, tak, aby to postačovalo na uhrádzanie základných nevyhnutných životných nákladov. Výrok predbežného opatrenia neprejudikuje výrok rozhodnutia vo veci samej, t.j. nemožno ním predchádzať konečné riešenie vyživovacej povinnosti rozhodnutím vo veci samej. Rozsah určenia výšky výživného v takomto prípade je určený zákonom vo vyjadrení „v nevyhnutnej miere“. Ide teda o určenie výživného, resp. uloženie povinnosti platiť výživné len v miere nevyhnutne potrebnej na uspokojenie základných potrieb oprávneného. Súd nemôže v takomto prípade ukladať povinnému, aby platil výživné v predpokladanej výške, resp. v navrhutej výške, ktorou má zaviazať povinného rodiča na platenie výživného v rozhodnutí vo veci samej. V preskúvanom prípade s prihladením k okolnostiam bolo potrebné určiť výživné na maloleté dieťa s tým, že výživným v nevyhnutnej miere na maloleté dieťa zo strany otca maloletého dieťaťa, môže byť suma vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa v zmysle § 62 Zákona o rodine, nakoľko súd nemá v tomto štádiu konania vedomosť o majetkových, finančných a osobných pomeroch otca maloletej, ktoré by boli podkladom pre rozhodnutie o vyššej sume výživného. Matka maloletého dieťaťa sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia súčasne domáhala aj zákazu styku maloletého dieťaťa s otcom. Zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom je opatrením, ktoré výrazne zasahuje do práv a povinností rodiča, ako aj do práv dieťaťa. Takýto vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností môže byť odôvodnený výlučne okolnosťami na strane dieťaťa, pričom tieto musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvoláva potrebu obmedziť prirodzený kontakt. Ide o výnimočné riešenie a vážny zásah, preto ho možno vysloviť až po riadnom zistení skutkového stavu veci. Z podaného návrhu a z predloženej správy kolíznym opatrovníkom súd nemal jednoznačne preukázané, že záujem maloletého dieťaťa je ohrozený stretávaním sa s otcom. Z predložených listinných dôkazov nevyplynuli žiadne skutočnosti, že by otec svojím správaním spôsobil vážnu ujmu na vývoji, výchove alebo psychickom zdraví dieťaťa, čo by si vyžadovalo okamžitý zásah súdu, pričom maloletá v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že sa s otcom chce stretávať. Zároveň súd poznamenal, že skutočnosti tvrdené matkou v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na základe ktorých by mal byť zakázaný styk otca s maloletým dieťaťom, budú predmetom znaleckého dokazovania.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti vyhovieť návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia a v časti zamietnutia návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyhovieť návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia zmeniť a návrh matky v celom rozsahu zamietnuť a v napadnutej časti zamietnutia jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zmeniť, a jeho návrhu vyhovieť. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že maloletá nemá právo na rovnoprávny a rovnocenný styk s oboma rodičmi. Poukázal na to, že on ešte nikdy s maloletou netrúvil prázdniny a vzhľadom na napadnuté uznesenie predpokladá, že ani tento rok nestrúvi. Vzhľadom na správanie matky maloletej a obštrukcie v konaní bola potrebná neodkladná úprava pomerov tak, aby bol naplnený záujem maloletého dieťaťa. Uviedol, že manipulácia dcéry zo strany matky prebieha od samého začiatku, za posledné obdobie nadobudla neúnosnú mieru a maloletú jej matka láme tým, že ju vystavuje konfliktu lojality a vydiera jeho a aj maloletú, bráni mu v stretávaní s dieťaťom, vytvára program pre maloletú v čase, keď má byť u neho, fyzicky a verbálne ho napáda pred maloletou, podporuje nevhodné správanie maloletej a pod.. Poukázal na to, že už v správe psychologičky orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zo dňa 04.11.2015 je jednoznačne vyjadrené, že maloletá je ovplyvňovaná, a s ním sa chce stretávať ako doteraz, teda každý druhý víkend a tri krát do týždňa. Svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žiadal súd, aby stav pravidelného stretávania s maloletou z konca roka 2015 súd svojím vykonateľným rozhodnutím zabezpečil a tak poskytol ochranu právam maloletej. Poukázal na to, že na úkor dcéry sa s ňou v súčasnosti stretáva zhruba raz do mesiaca a predovšetkým podľa vôle a neville matky maloletej. Vzhľadom na to mal za to, že je v záujme maloletej, aby príslušný súd neodkladne zabezpečil pravidelné stretávanie aj s tým, že mu umožní prevziať dcéru v školskom zariadení. Taktiež poukázal na to, že pred súdom prvého stupňa sa vedie už druhý rok konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej Y. a objektívne neexistuje žiadna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala neodkladné zverenie maloletej do starostlivosti matky a obmedzenie jeho rodičovských práv a povinností. Poukázal na to, že on trpí aj výkon rodičovských práv a povinností matkou, ktorý nie je v súlade s najlepším záujmom maloletej a odporuje výchovným metódam zaužívaným v slušnej spoločnosti. Zverenie maloletej do starostlivosti matky je len prejudikovaním veci a naznačuje mu, že príslušný súd vôbec neprihliada na skutočnosti ním uvádzané, navrhnuté a predložené dôkazy a nemá vôľu zabezpečiť právo a záujem dieťaťa na pravidelnom stretávaní dieťaťa s oboma rodičmi. Súd svojím predbežným opatrením upravil otázku výživného, avšak aj zo súdneho spisu vyplýva, že otec maloletej

uhrádza väčšinu oprávnených potrieb (poplatky spojené so školskou dochádzkou, obedy, zdravotnú starostlivosť, oblečenie) a navyše prispieva aj finančnou čiastkou nad rámec určeného výživného.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa je čiastočne dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 10P/41/2014 je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej Y., nar. XX.XX.XXXX. Počas konania podal otec maloletej návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bol upravený jeho styk s maloletou každý párný víkend kalendárneho roku od piatka 16.00 hod. do nedele 19.00 hod., každý utorok a štvrtok v kalendárnom týždni od 16.00 hod. do 19.00 hod. v týždni s tým, že otec je oprávnený v určenom čase si maloletú prebrať v školskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje a po ukončení styku je povinný maloletú odovzdať v mieste jej bydliska. Ďalej navrhol upraviť styk počas letných školských prázdnin každý kalendárny rok od 15.07. od 10.00 hod. do 31.07. do 19.00 hod. a od 15.08. od 10.00 hod. do 31.08. do 19.00 hod. s tým, že dieťa si prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Rovnako aj matka podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bola maloletá zverená do jej osobnej starostlivosti a otcovi bolo uložené platiť výživné maloletej vo výške 120 eur mesačne a súčasne by bol styk otca s maloletou zakázaný až do rozhodnutia vo veci samej.

6. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie nariadil predbežné opatrenie, ktorým maloletú Y. dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok, súčasne otcovi maloletej uložil prispievať na výživu maloletej v nevyhnutnej miere vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od doručenia uznesenia, a to až do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu. Ďalej súd napadnutým uznesením návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia čo do zákazu styku otca s maloletou zamietol, a súčasne zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti vyhovenia návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia a v časti zamietnutia návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia.

8. Rodičia maloletého dieťaťa ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti (§ 36 ods. 1 Zákona o rodine). Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a správa majetku maloletého (§ 28 ods. 1 Zákona o rodine). Do úpravy výkonu rodičovských práv a povinností patrí aj úprava styku s dieťaťom (§ 36 ods. 1, § 25 Zákona o rodine). Ak sa rodičia dohodnú o úprave styku, stane sa táto dohoda súčasťou rozhodnutia. Ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk rodičov s dieťaťom súd. Z uvedeného vyplýva, že zákon uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloleťým, pretože rodičia si môžu upraviť styk s dieťaťom, a to hocakým spôsobom, pokiaľ je v záujme dieťaťa. Súd však styk upraví, ak sa rodičia o úprave styku s maloleťým dieťaťom nedohodnú. Pri rozhodovaní súdu o úprave styku je potrebné veľmi starostlivo posudzovať jeho časové vymedzenie a miesto, pričom by sa nemali používať len paušálne hľadiská. Rozhodujúce sú okolnosti na strane dieťaťa: jeho vek, zdravotný stav, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov: ich vzájomný vzťah, časové, hospodárske možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča a podobne. Je potrebné prihliadnuť na záujem dieťaťa na stretávaní sa aj s rodičom, vo výchove ktorého sa nenachádza, pričom tento rodič má možnosť osobne sa podieľať na výchove dieťaťa len v čase jeho styku s dieťaťom.

9. Predbežné opatrenie možno vydať pred začatím konania (§ 74 O.s.p.) alebo po začatí konania (§ 102 O.s.p.). V oboch prípadoch je možné ho vydať z dvoch dôvodov. Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený.

Spoločným znakom oboch tipov predbežných opatrení je ich predbežný - dočasný charakter. Znamená to, že sa nimi upravujú pomery účastníkov alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Predbežné opatrenie musí mať preto vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom súdneho konania o žalobe. Od predmetu prebiehajúceho konania alebo konania, ktoré len začne podaním žaloby, okrem iného závisí vecná i miestna príslušnosť súdu, ale aj spôsob, akým sa má obmedziť časové trvanie predbežného opatrenia (§ 76 ods. 3, § 77 ods. 1 písm. a/, b/, c/ O.s.p.).

10. S účinnosťou od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 471 ods. 1 CSP predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že rodičia maloletej spolu nežijú, pričom v súčasnosti prebieha konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej. Maloletá býva spolu s matkou, pričom otec tento stav toleruje, pričom k problémom a nezhodám medzi rodičmi dochádza v otázke styku otca s maloletou. Matka maloletej počas konania podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bola maloletá dočasne zverená do jej osobnej starostlivosti a otcovi by bolo uložené platiť maloletej výživné, pričom súd prvej inštancie návrhu matky na dočasné zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti vyhovel a súčasne uložil otcovi prispievať na výživu maloletej v nevyhnutnej miere vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa mesačne.

12. K otázke predbežného zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky odvolací súd uvádza, že v rámci predbežného opatrenia nemožno rozhodovať o dočasnom zverení maloletého dieťaťa do výchovy jedného z rodičov, pričom s prihliadnutím na charakter dočasnej úpravy pomerov a s prihliadnutím na ustanovenie § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 367 ods. 1 CMP by bolo možné rozhodnúť len o uložení povinností jednému z rodičov odovzdať dieťa druhému rodičovi, prípadne osobe určenej v rozhodnutí. V prejednávanej veci sa však maloletá už fakticky zdržuje u matky, teda niet dôvodu na dočasnú úpravu pomerov účastníkov.

13. Rovnako odvolací súd považoval za nedôvodnú úpravu súdu prvej inštancie v časti uloženia povinnosti otcovi platiť maloletej výživné v nevyhnutnej miere, keď z obsahu spisového materiálu vyplýva, že otec sa podieľa na hradení oprávnených potrieb maloletej a taktiež prispieva i na jej výživu vo väčšom rozsahu, ako mu bolo uložené napadnutým uznesením.

14. Naopak odvolací súd považoval za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia.

15. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že predbežným opatrením, ktoré súd prvej inštancie nariadil uznesením č.k. 10P/41/2014-16, zo dňa 09.07.2014, rozhodol, že otec je oprávnený stykať sa s maloletou každý párnny víkend v roku v čase od 16.00 hod. v piatok do 16.00 hod. v nedeľu tak, že maloleté dieťa v stanovenom čase prevezme od matky v mieste jej bydliska a vráti jej ho v mieste jej bydliska v stanovenom čase, pričom matka je povinná maloleté dieťa otcovi vydať a na styk ho riadne pripraviť. Následne otec maloletého dieťaťa opätovne dňa 02.12.2015 podal na súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia maloletej do jeho dočasnej osobnej starostlivosti, pričom tento návrh súd prvej inštancie uznesením č.k. 10P/41/2014-149, zo dňa 08.12.2015, zamietol.

16. V uvedenej časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, keď v tejto časti súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu bol správny záver súdu prvej inštancie o nedostatku potreby dočasnej úpravy pomerov spôsobom a v rozsahu navrhnutým otcom dieťaťa. Bolo potrebné prihliadnúť na to, že už uznesením č.k. 10P/41/2014-16, zo dňa 09.07.2014, bol predbežne upravený styk otca s maloletou, javí sa byť predčasným vzhľadom na prebiehajúce znalecké dokazovanie a súčasne v rozpore s charakterom dočasnej úpravy pomerov uskutočňovanej predbežným opatrením (neodkladným opatrením), aby bol styk otca s maloletou upravený v širšom rozsahu, ako tomu bolo

uznesením súdu prvej inštancie č.k. 10P/41/2014-16, keď otcom navrhovaná dočasná úprava sa približovala úprave konečnej.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyhovie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s ustanovením § 388 CSP zmenil a návrh matky zamietol a v napadnutej časti zamietnutia návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

19. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).